ningsudvalgene med henblik på at undersøge, hvordan indsatsen for at fremme lige muligheder kan forbedres inden for såvel de almindelige strukturfondsaktioner og fællesskabsinitiativer som gennem specifikke initiativer;

d) samarbejder om udarbejdelse af statistikker ud fra de disponible oplysninger, som er en væsentlig forudsætning for at måle:

— hvorledes strukturfondene bidrager til at udvikle den sociale infrastruktur

— fordelingen af langtidsledige på køn

— niveauet for kvinders og mænds økonomiske virksomhed, og

— andelen af kvinder og mænd inden for hver socioøkonomiske kategori;

e) overvejer at udnytte den fleksibilitet, som den årlige reprogrammering af ikke-brugte bevillinger giver, til en styrkelse af indsatsen til fremme af lige muligheder;

2. for så vidt angår evalueringer og de forestående revisioner,

a) sikrer, at der foretages evalueringer af, i hvilket omfang der er blevet taget hensyn til princippet om fremme af lige muligheder i den nuværende programmeringsperiode, idet der navnlig ses på, i hvor høj grad kvinder er involveret i generelle foranstaltninger, samt på disse foranstaltningers implementering, relevans og resultat; om fornødent udvikler relevante evalueringsprocedurer, -redskaber og -indikatorer med dette formål for øje;

b) på grundlag af evalueringerne tager stilling til ændringer, som det måtte blive nødvendigt at foretage i programmeringen af aktionerne i den resterende del af programmeringsperioden;

IV. OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL,

1. på grundlag af de nuværende strukturer systematisk,

— at give eksempler på god praksis med hensyn til fremme af lige muligheder gennem aktioner støttet af de forskellige strukturfonde, og

— at sikre formidling af oplysninger om og erfaringer med god praksis;

2. at tage denne resolution samt Rådets resolution af 22. juni 1994 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder gennem strukturfondene i betragtning, når den forelægger forslag til Rådets revision af strukturfondene;

3. hvert år i sin beretning om strukturfondene at gøre status over virkningerne af denne resolution, begyndende med beretningen i 1998.

RESOLUTION VEDTAGET AF RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET

den 2. december 1996

om socialbeskyttelsesordningernes betydning for arbejdsløshedsbekæmpelsen

(96/C 386/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

som tager følgende i betragtning:

Det Europæiske Råd har på flere møder — Essen, Cannes, Madrid og Firenze — udtalt, at arbejdsløsheden er uacceptabelt høj, og at indsatsen for beskæftigelse fortsat skal have førsteprioritet for Den Europæiske Union og medlemsstaterne;

på mødet i Madrid opfordrede Det Europæiske Råd medlemsstaterne til at iværksætte foranstaltninger med særlig sigte på grupper, der kræver særlig bevågenhed som f.eks. unge, der søger beskæftigelse for første gang, langtidsledige og arbejdsløse kvinder;

i henstilling 92/441/EØF (1) om fælles kriterier i forbindelse med sikring af tilstrækkelige indtægter og ydelser fra socialbeskyttelsesordninger, vedtaget den 24. juni 1992, og henstilling 92/442/EØF (2) om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse, vedtaget den 27. juli 1992, henstillede Rådet til medlemsstaterne, at de opretholdt, tilpassede og, om fornødent, udviklede deres socialbeskyttelsesordninger og opstillede fælles mål som en rettesnor for deres nationale politik;

i disse henstillinger anerkendte Rådet, at social beskyttelse er et væsentligt element til at skabe solidaritet og social samhørighed mellem indbyggerne i de enkelte medlemsstater;

i disse henstillinger anerkendte Rådet, at det på grund af de meget forskellige sociale beskyttelsesordninger og deres rødder i national kultur er op til medlemsstaterne selv at afgøre, hvorledes deres sociale beskyttelsesordninger bør indrettes, finansieres og organiseres;

i disse henstillinger konstaterede Rådet, at socialbeskyttelsesordningerne har en veletableret og almindelig anerkendt rolle med hensyn til f.eks. bekæmpelse af fattigdom og forebyggelse af social udstødelse, sikring af en erstatningsindkomst til lønmodtagere, som tvinges til at ophøre med deres erhvervsarbejde på grund af sygdom, ulykke, moderskab, invaliditet eller arbejdsløshed og sikring af tilstrækkelige ydelser og social bistand til personer, som ikke har midler til deres underhold;

social beskyttelse kan yde et betydningsfuldt bidrag til opretholdelsen af social fred og kan derved i væsentlig grad medvirke til en positiv økonomisk udvikling i Den Europæiske Union;

ud over disse mål og til støtte for dem kan de sociale beskyttelsesordninger udgøre et betydningsfuldt bidrag til bekæmpelsen af arbejdsløshed, især ved at gøre det muligt for mennesker at omstille sig til arbejdslivet;

ændringer i familiestrukturen, samfundet og økonomien samt befolkningernes aldring stiller nye krav til socialbeskyttelsesordningernes traditionelle målsætninger;

ulovligt arbejde indvirker negativt på de sociale beskyttelsesordninger;

Kommissionens meddelelse om fremtiden for social beskyttelse, hvori medlemsstaterne opfordres til at gøre sig »fælles overvejelser« om de vigtigste spørgsmål inden for socialbeskyttelsesordningerne, har sat en bred debat i gang på dette område;

(1) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992, s. 46.
(2) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992, s. 49.

I. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

1. at inkorporere arbejdsløshedsbekæmpelse og arbejdsløse mænds og kvinders integration og reintegration i det økonomiske og sociale liv i deres socialbeskyttelsespolitik som et supplement til og til støtte for denne politiks mål;

2. at organisere socialbeskyttelsesordningerne på en sådan måde, at de også aktivt kan bidrage til social og økonomisk reintegration af arbejdsløse;

3. at forsøge at løse problemet med integration og reintegration af arbejdsløse, især af de mest marginaliserede grupper blandt disse, som et yderligere væsentligt mål for socialbeskyttelses- og arbejdsmarkedspolitikken;

4. at søge at skabe balance i finansieringsmetoderne for social beskyttelse i overensstemmelse med nationale regler og national praksis, så der tages hensyn såvel til behovet for at tilføre ordningerne midler, der er tilstrækkelige til, at deres mål kan opfyldes, som til behovet for at undgå, at overdrevne sociale bidrag og skatter på arbejdskraften eventuelt kan få skadelig indflydelse på beskæftigelsen;

5. at søge at løse problemet med ulovligt arbejde, som indvirker negativt på de sociale beskyttelsesordninger;

6. om fornødent at fremme politikker vedrørende ydelser, skatter, bidrag og andre tvungne fradrag i lønnen, der som helhed virker sådan, at folk virkelig tilskyndes til at søge arbejde, til at gå i gang med at arbejde og til at forblive i arbejde, enten som lønmodtagere eller som selvstændige, og i forbindelse hermed overveje politikker, som kan anspore arbejdsgiverne til at ansætte arbejdsløse, især langtidsledige, unge arbejdsløse og arbejdsløse kvinder;

7. i overensstemmelse med nationale regler og national praksis at udvikle socialbeskyttelsesordninger, som kan tilpasses strukturændringer på arbejdsmarkedet og nye arbejdsmønstre, og som også kan yde folk passende social beskyttelse;

8. i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med nationale regler og national praksis at udvikle deres sociale beskyttelse og deres politik på det skattemæssige, økonomiske og beskæftigelsesmæssige område på en integreret og konsekvent måde, der underbygger den europæiske målsætning om et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau.

II. TILSKYNDER KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE TIL I FÆLLESSKAB

1. inden for de bestående strukturer at udbygge udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem medlemsstaterne samt disses fælles overvejelser med hensyn til sådanne teknikker og politikker, som tjener til at opfylde ovennævnte mål;

2. som et led i denne proces af udveksling og fælles overvejelser at undersøge som en prioritetsopgave, hvilken betydning socialbeskyttelsen kan have for arbejdsløshedsbekæmpelsen, og hvordan ordningerne kan tilpasses for at kunne leve op til nye behov, især med hensyn til at gøre det muligt for mennesker at omstille sig til arbejdslivet;

3. at udforme økonomiske og beskæftigelsesmæssige strategier i Den Europæiske Union, som tager hensyn til målene for social beskyttelse og behovet for ordninger, der imødekommer nye krav;

4. at videreudvikle Fællesskabets ordning for samordning af den sociale beskyttelse med henblik på at bidrage til at nå ovennævnte mål.

III. OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

1. inden for de bestående strukturer at fremme processen med udveksling og fælles overvejelser med henblik på at gøre det lettere at nå de nævnte mål;

2. at analysere den udvikling, den fornyelse og det fremskridt, der er sket med hensyn til ovennævnte mål, og at forelægge Rådet passende tilbagemeldinger.